

Als de Maas een **puber** was

Met klotsende oksels baan ik mijn weg, door het land, door het leven.

Linksom, rechtsom, het is mij om het even.

Ik meander, verander, verover. Ik betover met mijn grillige aard.

Soms lieflijk, soms onstuimig. Ik kan razend zijn en nietsontziend.

Toch breng ik gulle gaven: water en grind.

Ik geef en ik neem en snij bochten af waar ik maar wil.

Ik kán rustig zijn, maar sta nooit stil.

Zoals jullie er nooit bijilstaan dat we elkaar nodig hebben.

Onze levens worden door elkaar bepaald.

Mijn kwaliteit wordt door jullie onderuitgehaald.

Jullie gebruiken me als afvalputje, als gifbelt,
terwijl elke verontreiniging ons aller levens beknelt.

De meeste bezoekers komen vooral om van mij te profiteren.

Dat mag! Maar dan moet je ook eens f*cking@! leren
om mij schóón te houden en het niet alleen over te laten
aan een stelletje idealistische dopjesrapers, plasticprikkers,
flessenverzamelaars en andere milieuridders.

#Lekker makkelijk!

Al eeuwen blijven we marchanderen,
schipperen en laveren,
de mens en ik.

Dacht je dat ik het nog langer pik?

Ma'ass!

OLIVIA LOUW

13 jaar

Laureaat van de poëziewedstrijd georganiseerd door het Algemeen-Nederlands
Vereenigd Land regio beide Limburgen, de Orde van den Prince afdelingen Maastricht
Land (Maaseik) en Marnixring Land van Loon-Nieuw Eyck.

